

L'esquilon

Marie Rouanet

1936 - 2026

L'Esquilon
Revista trimestrala
d'informacion de l'Ostal
Del Patrimòni

Estamariá
CCOR

Plaça Fòch
12000 RODÉS

Tel/Fax : 05 65 68 18 75

Mail : contact@ccor.eu

Director de la publicacion
Paù Boni

Participacion a la redaccion
d'aquel numèro

Paù Boni
Elena d'Avairon
Jacques Regourd
Joris Heitz
Monica del Rei Visigòt
Jérôme Loubière
Polideta

Mesa en pagina
Chantal Souyris

ISSN 0290-7577

Prètz : 4 €

Prix : 4 €

Marie Rouanet : Biographie 4 - 5

Cançons 6 - 7

Dins de patetas rojas... 8 - 9

Apollonie, Reine au cœur du monde 10 - 12

Centre internacional de documenta-
cion occitana 13 - 14

Lo vin de la Revolucion sociala ! 15 - 17

Le plateau des poètes 18 - 19

Lison - Clardeluna 20 - 21

Lo Pont de Camarès 22 - 24

Sant-Méen 25 - 26

Lo castèl de Montaigut 27

Silvanés 28 - 29

Espelida d'una vocacion 30 - 34

Lo tablèu periodic dels elements 35 - 37

Botiga 38 - 39

Presentar l'òbra de Marie Roanet seriá la mission d'aquel Esquilon ?... Objectiu plan tròp ambiciós tant foguèt activa dins la musica, la literatura, lo patrimòni e la defensa de la cultura e la lenga nòstras. Amb saviesa, aprèp qualques tèxtes causits, anarem vistar los dos luòcs ont visquèt, es a dire Besièrs e lo Rogièr del Pont de Camarés. Bona passejada

Présenter l'œuvre de Marie Rouanet serait la mission de cet Esquilon ?... Objectif bien trop ambitieux tant elle fut active dans la musique, la littérature, la culture, le patrimoine et la défense de la langue occitane. Avec sagesse, après quelques textes choisis, nous irons visiter les deux lieux où elle vécut, c'est-à-dire Béziers et le Rougier de Camarès. Bonne promenade

Monica del Rei Visigòt

Marie Rouanet est décédée le 25 janvier 2026 à Saint-Affrique (Aveyron). Simone, Marie, Thérèse Rouanet naquit à Béziers le 26/05/1936 d'un père garagiste, Henri, né à Lacaune (Tarn) en 1904, et d'une mère, Lucienne Jacquemot née à Sercy-Saint-Martin dans la Meuse en 1907, notée "sans profession". Marie Rouanet a demandé et obtenu l'inversion de l'ordre des prénoms pour que « Marie » figure en première place.

Elle a été scolarisée à l'école libre, a fréquenté le patronage de la paroisse et les colonies de vacances. L'occitan n'était pas parlé dans sa famille, elle l'entendit à Lacaune dans la famille de son père. « Il y a longtemps qu'une partie importante de ma vie a été donnée à l'occitan. [...] Il ne m'a été donné qu'un ambient occitan. Car ma mère était lorraine. Mon père, par contre, élevé à Lacaune par ses grands-parents, était bilingue avec plus de patois que de français. J'entendais des conversations entre lui et son père, sa tante, sa mère. [...] Ainsi, à mon insu, la langue d'oc entraît en moi ». Elle choisit dès la seconde, l'option d'occitan. Ayant intégré l'école normale d'institutrices, elle fut reçue aux IPES et poursuivit ses études jusqu'à la licence de lettres. À l'Université de Montpellier, elle suivit les cours d'occitan du professeur Charles Camproux et créa le cercle occitan où elle fit la connaissance d'Yves Rouquette. Elle passa le CAPES et devint professeure. Elle fit toute une carrière d'enseignante de français et d'occitan essentiellement aux lycées Jean Moulin et Henri IV à Béziers. Elle se maria à Yves Rouquette en 1961. En 1995, à la retraite, elle quitta sa ville natale pour s'établir à Camarès dans l'Aveyron d'où était originaire son mari.

Membre d'aucun parti elle fut élue, à partir de 1977, à la municipalité de Béziers. Elle a expliqué que son engagement était lié à son militantisme occitaniste, puisqu'elle souhaitait développer le Centre international de

documentation occitane (CIDO), créé avec Yves Rouquette à Béziers en 1974-1975. Elle fut déléguée au patrimoine de la ville pendant 24 ans à partir de 1976. Elle eut aussi des activités occitanistes dans l'IEO, en particulier en s'engageant dans la coopérative des disques *Ventadorn* (coopérative de créateurs et de techniciens), label où elle enregistra des chansons en occitan.

Écrivaine en français et en occitan, Marie Rouanet fut aussi auteure compositrice et chanteuse en occitan entre 1971 et 1982. Elle fit partie de la *Nòva Cançon occitana*. Elle traduisit en français des poèmes occitans d'Yves Rouquette. Elle fut aussi directrice de publication pour *Poésie d'oc* et *Les Belles saisons*. Elle fut enfin éditrice scientifique pour *Occitanie 1970, les poètes de la décolonisation* et *Paroles de gourmandise : recueillies et présentées par Marie Rouanet*. Elle fut chroniqueuse dans de nombreuses revues : *Psychologie*, *La Vie*, *Le pèlerin*, *La Barbacane* (Revue de poésie et de prose), *Connaissance des pays d'oc*. Elle fit œuvre d'ethnologue et d'historienne dans *Apollonie, reine du monde*. Ce livre fut écrit à partir des carnets de souvenirs d'Henri Jurquet et elle rapporta le quotidien des veuves de 1914-1918, à travers la vie d'un hameau de l'Aveyron au début du XXe siècle. Elle a écrit une quarantaine de romans, d'essais et de chroniques. Ses ouvrages les plus remarquables sont sans doute *Nous les filles*, sans oublier son pendant *Du côté des hommes* et *Luxueuse austérité*. Elle fut aussi l'auteure de films documentaires sur les phénomènes religieux.

Marie Rouanet reçut plusieurs décorations ou distinctions : la Légion d'honneur en 2010 ; le prix Enric Mouly de l'Académie du Languedoc pour *Luxueuse austérité* en 2006 ; le prix Jean Morer pour *L'Arpenteur* en 2012. Membre de l'Académie des arts, des lettres et sciences du Languedoc en 2007.

Transcription et adaptation : **Monica del Rei Visigòt**

DINS DE PATETAS ROJAS...

Dins aquel roman en òc, paregut en 1975, Maria Roanet conta la vida d'una filheta del nom de Teresa Combas. L'istòria se debana dins las annadas 40, mai que mai a Besièrs ont es nascuda, mas tanben qualque temps a Brassac dins Tarn. S'acaba quand Teresa quita l'escòla primària per dintrar al licèu.

Maria Roanet nos conta pel menut l'enfància urosa de Teresa, que creis dins un quartièr popular ont lo monde triman per se ganhar la vida. Nos conta las emocions, las sensacions, los pichons bonurs de cada jorn que la filheta parteja ambe sas amigas, mai que mai los jòcs plens d'imaginacion,

luènh del monde dels adults, luènh tanben del monde dels dròlles.

Fin finala aquel roman, al estil simple e dirèct, es una òbra documentària rica sul territòri de l'enfància dins aquelas annadas. La pichòta Teresa, dins l'innocéncia e lo meravilhament de l'enfància, se maina çaquelà d'un monde partejat en classas socialas, del poder de l'argent, del pes de la religion catolica sul biais de viure.

De fach es sa pròpria enfància que Maria Roanet conta aici. Pus tard, la tornarà escriure e publicar en francés, emplegant aqueste còp un raconte a la primièira persona (dins *Nous, les filles*. 1990)

Polideta

Extraches

(Ara es l'Ocupacion e a Besièrs, evacuan los mainatges. Teresa ambe sa maire Luciana partisson cap a Brassac.)

« La setmana d'apuèi, amb Luciana, prenon lo tren. Lo papà es aquí, sul trepador, dins son blau tot lulent de camboïs. Susa negre, coma totjorn, a causa de la crassa de las autòs. Ditz : veiretz, seretz

plan. Sorís. E aquel sorire se calha dins Teresa. A tot dins la garganta. [...] Ara plora contra la rauba de sa maire. I a aquí una odor que conoís plan d'èsser estada tant de còps de genolhs entre las cuèissas de Luciana, quand li tirava los pesolhs. [...] Uèi i a l'odor, e la nuèch, e contra sas parpèlas tot aquò que partís a reculas : la carrièira que se dobrís pel cèl sul plan de la catedrala, l'esclat del solelh sus la pèira de l'aiguièira, Elisa, lo cagaròl rossèl, la mar, l'emascament de l'estiu, las granolhas vèrdas, son capèl de tela blanca que seca un dimenge sus la pèira de la fenèstra, amb sas sabatas...

Jos l'estòfa de la rauba, las cuèissas de sa maire tremòlan. Es a causa del tren. »

p. 100-101

(Teresa es tornada a Besièrs. La familha demòra ara luènh de la catedrala, dins lo quartièr de la Fontnòva.)

« I a los escalièrs que fan comunicar doas carrièiras. Es aquí que parlan, qu'installan sas dinnetas, que fan a l'especièira. I a pron de codèrcs a l'entorn dels ostals per i prene de faisses de dòlças de ginèsta, de mentastre, de bròcas pichonas que ne fan de gavèls grands coma la man, de peiretas plan causidas. A l'ostal recupèran d'aluquetas brutladas, de bocinons de papièr per far l'adicion, de trufas pichonas-pichonas. Teresa pòrta sa dinneta de bòsc, la qu'aguèt a Brassac per un Nadal, dins un filat daurat. Las sietas son pas pus gròssas qu'una pèça de quaranta sòus. Los veires a pena se son cavats. Teresa s'installa sus un dels escalièrs e fa lo cafè. Servís als autres de menta : de fuèlhas de mentastre, plan trissadas, bonhadas dins l'aiga. E aquí tanben que sortisson los bocinons de papièr fin e de papièr d'argent qu'òm trapa dins lo chocolat. Lo papièr d'argent s'alisa amb lo det, se garda entre las paginas d'un libre. Servís puèi a faire de bonbons : plegas dedins, plan coma cal, un talhon de sucre. O alara se ne fa de tapís : i còpas dedins de festons, de redonds de losanges amb los cisèls »

Creacion e desvolopament del Centre internacional de documentacion occitana (CIDO) a Besièrs a l'iniciativa de Y. Roqueta e M. Roanet

En 1975, un an après la capitada de l'exposicion Mila ans de literatura occitana (Besièrs, Musèu de las Bèlas arts, 1974) e en plen novelum occitan portat per una creacion prolifica e un movement social de reivindicacion a l'entorn dels tèmas del « colonialisme interior » e del drech de « viure e trabalhar al país », l'escrivan, intellectual e activista occitan Yves Roqueta (1936-2015), alara professor al licèu de Besièrs, convenc la Vila de sostenir son projècte de « bibliotèca nacionala occitana ».

A son apèl, de nombroses escrivans, artistas, cercaires e militants, de tota Occitània e quitament de l'estrangièr ont los estudis occitans èran sovent plan mai implantadas que dins las universitats francesas, sostenon la creacion del Centre internacional de documentacion occitana (CIDO). Lo CIDO vei alara afluir dons de libres, d'archius, de bibliotècas entièras e mena una activa politica d'aquisicion per tal de constituïr una colleccion enciclopedica e representativa de la riquesa e de la diversitat de las expressions culturalas,

scientificas, intellectualas e socialas occitanas de las originas a nòstres jorns.

Tre sas debutas, lo CIDO articula de longa las exigéncias de conservacion e de gestión documentària amb l'urgéncia de transmission en foncionant coma una vertadièra bibliotèca nacionala d'iniciativa populara, ont artistas, escrivans, cercaires participan plenament a la vida de l'institucion per començar exposicions, collòquis, publicacions, etc. Lo CIDO se professionaliza e aquerís lèu una reconeissença de las institucions (collectivats localas, universitats, Bibliotèca nacionala, ministèri de la Cultura, etc.) A la virada de las annadas 1970 e 1980 es l'organisme integralament dedicat a la cultura occitana melhor dotat en matèria d'emplec, de mestièrs e de mejans e fonciona coma un servici public documentari e cultural. Aquò dich, tot es combat, mantun còp l'estatut a cambiat, los supòrts tanben e la quita sigla, avèm ara lo CIRDÒC, mas gràcias a l'iniciativa de 1975 de documents unics e precioses son venguts d'archius oficials, protegits, e lor contengut transmissible.

www.oc-cultura.eu/lepcc/

revirada.eu

Causida e Adaptacion **Monica del Rei Visigòt**

Espelida d'una vocacion

Jaume Regourd

D'ont ven ?

Es nascut a Rabastens (Tarn) en 1948. Sos parents son sortits totes dos del canton de La Salvetat Peiralés. Son paire èra gardian de preson e sa maire èra levandièira. Quand las femnas èran en jasilhas, se'n ocupava a l'ostal. Puèi son paire foguèt nomenat a Riom, dins lo Puei de Doma ont demorèron tres o quatre ans. E tornèron per Rodés. Son paire trabalhèt a la preson cap a la retirada. Sa maire comencèt de far secretària d'un oftalmològ. Puèi tornèt prene son mestier, levandièira, primièr a la clinica Garrigues puèi a la clinica Sant Miquèl cap a la retirada.

D'aprèp Jaume, sa lenga occitana es pas una lenga mairala perque la parlava pas a l'ostal. Son paire la parlava quand trobava qualqu'un per carrièira mas èra interdicha a l'ostal. Sa maire pensava que caliá pas parlar las doas lengas perque se mesclavan e qu'aquò empachava son paire de parlar coma cal. Sa maire èra la sola de la familha qu'aviá faches d'estudis, a Rodés puèi a Montpelhièr. E per ela la capitada èra de far d'estudis e de montar dins la societad. Per montar, caliá abandonar l'occitan. Amb lor trabalh, sos parents èran pas sovent amassa e doncas Jaume aviá l'escasença de davalhar en çò de la tata, de l'oncle e dels grands. E aquí tot lo monde parlavan occitan levat Jaume que parlava francés mas qu'escotava ! Quand anava gardar las vacas amb lo pepin, li contava de contes o de devinhòlas. Avia las besucarietas de Besson e

las li contava.

Son engatjament dins la defensa de la cultura e la lenga occitanas li ven de sas valors. A d'idèas republicanas e son basadas sul respècte dels dreches. E compreguèt pas per de qué lor ensenhèron pas l'occitan a l'escòla. Considera qu'es un drech per cadun de poder parlar sa lenga. Jaume se metèt a l'occitan dins las annadas seisanta. « Seria quicòm de fòl d'aver de pichons enfants que poirián pas comprene los vièlhs. » çò precisa Jaume.

En 1973 publica unes poèmas dins l'Armanac roergàs. (un sus la lenga a disposicion a la seguida)

Per aprene a escriure la lenga plan coma cal, acabèt per prene los corses de l'IEO a Rodés. Comencèt a 70 ans e aviá pas jamai faches d'estudis occitans mas coma o precisa, a fòrça legit (Besson, Molin, Bodon, ...) e esrich. E al contrari d'un fum de monde que comprenon e de còps parlan tanben, a pas jamai agudas de dificultats per legir la lenga.

A la lectura de son libre *L'escudierà de Castèl-marin*, soi curiosa de saupre cossí a fach per enriquesir son vocabulari. Li pausi la question de son secret d'aprentissatge d'autodidact e m'explica que per dintrar dins las arcanas de la lenga, a tanben legit de libres dels autres sègles mas qu'es pas sufisant. Ajusta que d'ont mai parlas amb de monde que coneisson la lenga, d'ont mai aprenes de vocabulari. Mas per las causas que son pas concretas, la clau es lo diccionari.

Quand se metèt a las quilhas, a lèu considerat que la batèsta per las quilhas èra la meteissa causa que la batèsta per la lenga. Mas i aviá mai de monde a las quilhas que per defendre l'occitan.

Melhor remembre occitan

« Benlèu quand la miá maire cambièt d'idèa sus l'occitan. » çò ditz Jaume aprèp una soscadissa corteta.

Composicion en personal / Sas activitats concretas

- President nacional de las quilhas de uèch mai de vint ans
- Vicepresident de l'Associacion Europenca dels Jòcs e Espòrts Tradicionals.
- Escrivan

L'escudierà de Castèl-Marin

Tome 1 : La patz del rei e de la Glèisa

Tome 2 : Los camins de l'exili

Jaume es pas d'acòrdi quand ajusti « escrivan » perque m'explica que sa tòca èra de daissar quicòm a sos felens, es tot. Pensa que s'escriguèsse pas, demorariá pas res. Per aquò, a pas causit de contar son istòria pròpria, de sa naissença a duèi coma se pòt far a un atge que lo libre de la vida es estat fulhetat en partida. Li agrada pas gaire la literatura « passadista » perque vòl pas brica viure o far viure dins lo passat.

A causit de contar l'istòria d'Augièr, l'escudierà de Castèl-Marin, un destin particular dins una epòca macada per la crosada dels Albigeses.

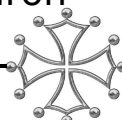
« Una lenga pòt tot dire. » çò ditz Jaume. Per aquestes libres li calguèt cercar de mots dins los diccionaris mas tanben quèrre de mots dins l'istòria de nòstra civilisacion medievala per poder crear aquel ambient realist. Jaume fa partida dels autors menimoses quand pausa lo quadre istoric. Res es daissat a l'Azard, lo coneis pas lo tipe. Quand descriu la vida de l'epòca pel menut, fa la caça als anacronismes (legums, monedas, mesuras...). E per nos ajudar, a quitament previst lo lexic a la fin del libre.

Las perspectivas per la lenga nòstra

Abans d'ausir Michel Feltin-Palas parlar de l'avenidor de la lenga, Jaume pensava qu'èrem fotuts. Mas aprèp, li aviá donat un bocin d'esper. Jaume pren los exemples de l'ebreu, del maori que tornèron prene vam alara que semblavan destinadas a morir. « Me disi que tant que i aurà de monde per bufar, e per escriure, e per defendre la lenga, la lenga serà pas mòrta. Cresi que duèi lo monde son sensibles ça que la a la desaparicion de la lenga puèi que 70 % del monde son per defendre la lenga e la cultura occitanas. Doncas es quicòm d'optimista. Ara es pas lo moment de se desmobilizar. La clau es la comunicacion amb de television, de mejans de comunicacion que banalisan la lenga. La lenga es la basa de la nacion. » E los autors son lo sòcle de son eternitat. Mercé Jaume.

Elena d'Avairon

QUIMIA – Lo tablèu periodic dels elements

Lo que foguèt un bocin sensibilizat a la quimia se soven, de prèp o de luènh, d'aquel tablèu sovent placat a la paret de la sala de trabalhs practiques. La taula de Mendeleiev presenta totes los elements segon lor numerò atomic. Alara, dins aquel forfolhejadís de letras e de chifras, i se cal tornar reperar. Cada linha representa una espessor electronica a l'entorn del clòsc. E alara, aquí, ne cal aver de memòria per se remembrar de las seguidas dels elements. Los òmes se son fargadas de frases per los poder tornar dire sens ne doblidar cap. Vos sovenètz benlèu del vòstre professor de fisica parlar, en plen mièg del cors, de Napoleon qu'engulhava de polets a gratis... E en occitan ? Qual sap se se pòt trobar qualques frasòtas ?

Per la linha 2 : Lison Beu una Botelha de Caòrs Natural O de Fiton
Novèl ?

O tanplan : Libertat : Beluga Bèla e Cauda Nos Ofrís la Fe Novèla

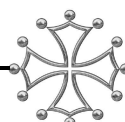
Per la linha 3 : Narbona Manja(g) Albi : Sièis Penalitats Son Clapadas
pel Arrièira

Per la linha 4 : Karina Copa amb l'eScalpèl las Tripas del Vedèl. Crac !
Manja Ferotjament Còl e Nàrrias Cuèchas. Zim(n) ! Un Gal Getat ? As
Segurament Bramat "Kiki~~r~~rikí"!

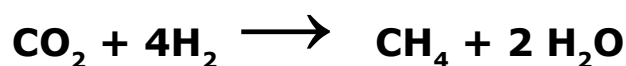
Per la linha 5 : Lo Rambalh Servís Yves: sul LarZac, N'i aviá(b) de
Mond Tocats, la Ruralitat que oRnhava, de Passejadas, d'Assembladas-
generalas... Caldrà Inscriure Son Simbòl dins lo Temps e I eXistir

LO RETRACH

Paul Sabatièr nasquèt a Carcassona en 1854. Aprèp lo licèu a Tolosa, causiguèt l'Escòla Normala Superiora e aguèt l'agregacion en 1877. Assistiguèt Marcelin Berthelot al Collègi de França. Per sa tèsi, sas recèrcas lo

menèron a estudiar las reaccions termicas suls compausats sofrats, organics o metallics. Se carguèt d'ensenhar la fisica dins d'abòrd a l'Universitat de Bordèu entrò 1882, puèi a Tolosa ont prenguèt la cadiera de professor de quimia fins a sa mòrt en 1941. Estudièt en parallèl lo fenomèn de catalisi ont farguèt lo niquèl dich de Sabatièr que permet la reduccion del gas carbonic en preséncia de diidrogèn. Tanben, desvolopa la reduccion del gas carbonic en preséncia de diidrogèn a de temperaturas e de pressions nautas, en preséncia d'un catalisador de niquèl per produsir de metan.

Per produsir d'aiga al bòrd de l'Estacion Espaciala Internacionala, s'utiliza aquela reaccion (dicha de Sabatièr). E sustot, aguèt lo Prèmi Nobèl de quimia en 1912 (amb Grignard) per son metòd d'idrogenacion dels compausats organics en preséncia de particulas metallicas. Òme del terrador (l'Academia de las Sciéncias deguèt cambiar sos estatuts que Sabatièr voliá pas partir de Tolosa !), foguèt elegit « mainteneur » de l'Academia dels Jòcs Florals en 1909, que recompensa los melhors poèmas franceses e occitans. L'universitat de Tolosa III pòrta son nom.

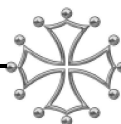
Jérôme Loubière

Tablèu periòdic dels elements

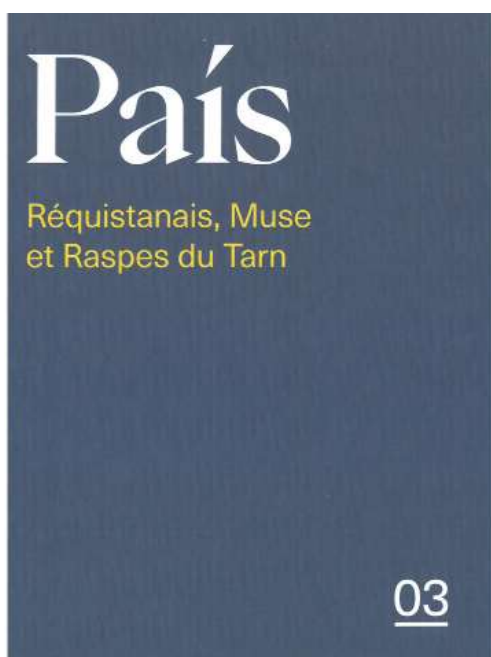
¹H idrogen 1.01	⁴Be berili 9.0	²¹Sc escandi 44.96	²²Ti titani 47.87	²³V vanadi 50.94	²⁴Cr crom 52	²⁵Mn manganès 54.94	²⁶Fe ferre 55.85	²⁷Co cobalt 58.93	²⁸Ni níquel 58.69	²⁹Cu coire 63.65	³⁰Zn zinc 65.41	⁵B bòr 10.81	⁶C carbòni 12.01	⁷N azòt 14.01	⁸O oxigèn 16	⁹F fluòr 19	¹⁰Ne neon 20.18									
¹¹Na sòdi 23	¹²Mg magnesi 24.3	³⁹Y itri 88.91	⁴⁰Zr zircòni 91.22	⁴¹Nb niòbi 92.91	⁴²Mo molibden 95.95	⁴³Tc tecneci [98]	⁴⁴Ru ruteni 101.07	⁴⁵Rh ròdi 102.91	⁴⁶Pd palladi 106.42	⁴⁷Ag argent 107.87	⁴⁸Cd cadmi 112.44	¹³Al alumini 26.98	¹⁴Si silici 28.09	¹⁵P fosfor 30.97	¹⁶S sofre 32.06	¹⁷Cl clòr 35.45	¹⁸Ar argon 39.95									
¹⁹K potassi 39.1	²⁰Ca calci 40.1	⁵⁶Ba bari 137.33	⁷²Hf afni 178.49	⁷³Ta tantal 180.95	⁷⁴W tungstèni 183.84	⁷⁵Re reni 186.21	⁷⁶Os òsmi 190.23	⁷⁷Ir iridi 192.22	⁷⁸Pt platíni 195.01	⁷⁹Au aur 196.97	⁸⁰Hg mercuri 200.59	³¹Ga galli 69.72	³²Ge germani 72.64	³³As arsenic 74.92	³⁴Se selèni 78.96	³⁵Br bròm 79.9	³⁶Kr cripton 83.8									
³⁷Rb rubidi 85.47	³⁸Sr estronci 87.62	⁸⁸Ra radi [226]	¹⁰⁴Rf ruter- fordi [267]	¹⁰⁵Db dubni [268]	¹⁰⁶Sg seabòr- gi [269]	¹⁰⁷Bh bòri [270]	¹⁰⁸Hs assi [277]	¹⁰⁹Mt meit- nèri [278]	¹¹⁰Ds darm- stadt [281]	¹¹¹Rg roent- geni [282]	¹¹²Cn coper- nici [285]	⁸¹Tl talli 204.38	⁸²Pb plom 207.2	⁸³Bi bismut 208.98	⁸⁴Po polòni [209]	⁸⁵At astat [210]	⁸⁶Rn radon [222]									
⁵⁵Cs cesi 132.91	⁵⁶Ba bari 137.33	⁸⁷Fr franci [223]	¹⁰¹Lr lòrensi [262]	¹⁰²Nr nobeli [259]	¹⁰³Lr laurenci [262]	¹⁰⁴Nr mendelevi [258]	¹⁰⁵Nr fermi [257]	¹⁰⁶Nr mendelevi [258]	¹⁰⁷Nr fermi [257]	¹⁰⁸Nr mendelevi [258]	¹⁰⁹Nr mendelevi [258]	⁵⁷La lantàn 138.91	⁵⁸Ce ceri 140.12	⁵⁹Pr praseodimi 140.91	⁶⁰Nd neodimi 144.24	⁶¹Pm prometi [145]	⁶²Sm samari 150.36	⁶³Eu europi 151.96	⁶⁴Gd gadòlini 157.25	⁶⁵Tb terbi 158.93	⁶⁶Dy dispròsi 162.50	⁶⁷Ho òlimi 164.93	⁶⁸Er erbi 167.26	⁶⁹Tm tubi 168.93	⁷⁰Yb iterbi 173.04	⁷⁰Lu luteci 174.97

alcalins	alcalino- terros	metals de transicion	numèro atomic nom massa atomica	⁶C carbon 12.01	Gas *		Solid *		metalls paures	metalloïdes	autres non- metalls	alogen	gas noble
					Liquid*	Artificial							

Dins la botiga del CCOR

estiu 2026

- **País 03 : Réquistanais, Muse et Rases du Tarn – Institut Occitan d’Avairon – Réf : 4670 – 30€ [Novetat]**

L’Institut Occitan d’Avairon collècta dempuèi mantunas annadas la memòria, lo patrimòni oral e la lenga dels Roergasses e Roergassas. L’Operacion País, lançada en 2021, contunha aquel prètzfach. Aqueste tresen volum se consagra als païses del Requistanés, de la Musa e de las Rases de Tarn. Patrimòni, arquitectura, tradicions, agricultura, vida dels vilatges... totes los aspèctes de la vida vidanta e de la cultura populara d’aqueste territòri son

presentats. E de doblidar pas, l’Operacion País es un projècte multimèdia que ne podètz trobar mantunas vidèos sul siti ioa-pais.fr.

- **Jòc de 7 familhas – Réf : 4661 – 16€ [Novetat]**

Aqueste jòc foguèt entièrament fargat per 2 mainatges avaironeses, Louis Dubois e Tiziano Pettinari. Illustrat per de polits dessenhhs, es un jòc de 7 familhas en occitan (amb la revirada dels mots en francés), sus la tematica del campèstre : frucha, ortalissa, cereals, apleches, maquinas, flors e animals. Un autre biais d’aprèner la lenga !

